

LA D. IOAN VĂCĂRESCU.

Etern tot delăsatz sã stea çiteta ta!
Zefirii primãberei, a dragosteii zîmbire,
Cîntarea filomilei, a viselor çimire
Nã va mai imita?

Sferșitșs'a amorșã, saș dandșã s'a desprins?
Peritaș oarș istorii, a rșgșmit oarș kșkșã,
În dealșri, în dșmbrave nș çirkșleazș sșkșã,
Saș fokșã tșș s'a stins?

S'aș veshetșit oarș timpii, pestimpii a 'nçetat?
Nș mai sșșșinș frșnza, saș nș mai çeme rișã?
Nș plșnșe rîndșrika, nș mșrșmșrș nîrșã?
Çe! řpea s'a sșrșnat?

Че! Аквила Давіеі ва ста фъръ Тиртеѣ?
Че! Теокрит адоарме? Дѣреера нѣ'л маї доаре?
Плъчереа нѣ'ї маї плаче? Skinteia кѣнтѣтоаре
S'a 'ntops ла Дѣмнезеѣ?

Че! аї лѣат кѣ totѣл simѣirile лѣмештї?
Апѣсѣл, рѣсѣритѣл, natѣра нѣ'пї зїмбеште?
Черѣaska armonie Аполон нѣ'пї шоптеште
Кѣнд стаї де те гѣндештї?

Ка харпѣ-Еоліанѣ, даї дрѣмѣл а свѣра
Кѣте-ѣн акорд їн аер; шї кѣнд їнтреѣ де ѣнде,
Де ѣнде вїнѣ астѣнет? — Де лок мѣна'пї s'askѣнде,
Мѣ лас' а мѣ мїра...

Їнсѣ їн дарн s'askѣнде, е сѣнет че 'нцелег,
Е де чїтерѣ веке, — дѣ сѣнете кѣрате;
Нѣ е чїтерѣ нѣос кѣ тонѣрї їнгѣнате
Че нѣ почїѣ сѣ ле-алег.

Е Мѣса кїар ачѣеа че а креат п'а меа,
Пе каре-ам askѣлат'о 'н а меа копїлѣріе;
Че 'ї ам постїт кѣнтареа їн тоатѣ' а меа жѣніе,
Кѣчї преа мѣлт ѣмї плѣчеа.

Тї рекѣноск прелѣдѣл каре д'атѣтеа опї
М'а легѣнат пе вісе, мї а алинат дѣреера,
Мї а реїнтопс епоче сфинѣте де плѣчереа
În браѣеле д'аморї;

Тї рекѣноск акорѣдѣл ка prin instinct firesk :
Прекем кѣноаштѣ албіна о флоаре прїпчеоасѣ;
Прекем кѣноск kokorїї о климѣ кѣлѣсроасѣ
În каре віедѣск;

Прекем кѣноаште червѣл ісворѣл д'ѣнде веа;
Прекем кѣноаште орѣл о разѣ че 'нкѣлзеште;
Прекем кѣноаште прѣнкѣл пе мѣма че тл креште
Кѣнд тї е дор де еа;

Прекем о тѣрмѣ simte зп фѣер де пѣстор;
Прекем пѣсторѣл simte зп вѣчѣм сѣс пе мѣнте;
Прекем, dormind ізвїтѣл, гїчеште п'а са фрѣнте
Ън сѣрѣтат д'амор.

